

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 359. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353510681984/facsimile.pdf> (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

jeg haaber at faae en taaelig Ode færdig, men at jeg, naar det kommer saa vidt, uden hans nærmere Ordre ikke veed, hvad jeg skal begynde dermed — F. E. Om, og hvor, og hvorledes den skal trykkes og indbindes — Og alt dette maatte jeg dog i det seeneste vide paa Mandag Aften — Og saa — at bede ham tilgive mig, at jeg ikke umiddelbar skriver ham til desangaaende — Jeg veed et Øyckast paa min Situation vil bevæge ham hertil, thi han kjender mit Hjerte — Den anden Post, som jeg underdanigst vil bede Dem om, er at sondere, om det kunde være Staats-Secretairen behageligt, at jeg tilegnede ham mine Fiskere — Det var den eneste Maade, hvorpaa min Taknemmelighed kunde blive mig let og behagelig — den eneste, hvorpaa jeg nogentid har kundet troe det ham og mig værdigt at udtrykke den.

Det er en af mine Lyksaligheder, min kjæreste Velynder, at jeg veed Dem overbeviist om den sande Soumission og Ære-Frygt, hvormed jeg Indtil Døden er Deres

underdanigste Tjenner

Den 23de Aug. 1778.

Johannes Ewald.

TIL FREDERIK MOLTKE.

Hvad skal jeg nu, min kjæreste Velynder? — Herr Kammer-Herre von Warnstedt, havde lovet mig, at skaffe mig Deres nærmere Villie, Verset til Dronningen angaaende, i det seeneste som i Gaar, og jeg har hver Time med største Længsel seet ud efter den — Thi ved min Ære, uden den veed jeg hverken hvorud eller hvorind; hverken om eller hvorledes det skal trykkes og indbindes; og jeg frygtede saameget meer for en unyttig Bckostning i denne Hensigt; da det vist faldt mig overmaade vanskeligt at udrede nogen overalt — Hvad skal jeg nu, beste Ven? — Jeg vilde ugjerne, meget ugjerne aldeles have spildt mit Arbeide — da det

vist ikke er faldet mig let — Sygdom, en stræng Diet, Medicamenter, Sommerens Hede, og en overhaandtagende Melancholie, som jeg ey kan angive nogen Aarsag til, gjøre mig det de fleeste Timer om Dagen vanskeligt nok at overlade mig til min Indbildnings-Kraft, om de ikke virkelig svække denne — Materien er desuden, saa rig den er, temmelig udtømt — Det eneste jeg veed, er at skikke Dem mit Vers, og at bede Dem handle dermed efter Deres Gotbefindende — Saa veed jeg det bliver best mueligt — Skal jeg imidlertid lade det rykke ind i AdresseContoiret? — Hav den Kjærlighed at svare mig, som snarest — eller i Mangel af Tid at lade Deres Kølbel svare mig — Dersom De var her i Byen, min kjæreste Velynder, da skulde De vist være den første der fik mine Fiskere at see — Nu skal De tilforladelig være en af de første — Komme de kun ikke til at smage af Essentia Stilbii og Gummi Guajac. Jeg har hørt, at min Herr Broder nu gjør Opvartning paa FredensBorg, som Jagd-Junker — Er det saa — da kysser jeg hans Sporer — Det er min Rang og min Stolthed, at være Deres Ven — og det er meer — det er min Lyksalighed — Derfor beste, kjæreste Velynder, elsk Deres troeste

Ewald. 25

Kjøb: d 1ste Sept. 1778.

Høy-Velbaarne Herr Kammer-Junker von Moltke Franco
til / Fredensborg

TIL PEDER MAGNUS TROJEL.

Det er en af mine Lyksaligheder, min bedste Trojel, at vilde dig min Ven, min varme Ven — og ifølge heraf er det min Stolthed, at troe mig fuldkommen kienendt af dig. Men om du og kienedte mig mindre, skulde Jeg dog agte hvert Ord for spildt, hvormed Jeg bevidnede dig den Glæde, den Op- løftelse, det søde Enthusiasme, som dit, og effter